SWEDISH MUSICAL LEVANDE MUSIKARV HERITAGE

KNUT HÅKANSSON

1887–1929

Idyll och Elegi I

för piano

Idyl and Elegy I

for piano

Opus 20

Emenderad utgåva/Emended edition

Levande Musikarv och Kungl. Musikaliska akademien

Syftet med Levande Musikarv är att tillgängliggöra den dolda svenska musikskatten och göra den till en självklar del av dagens repertoar och forskning. Detta sker genom notutgåvor av musik som inte längre är skyddad av upphovsrätten, samt texter om tonsättarna och deras verk. Texterna publiceras i projektets databas på internet, liksom fritt nedladdningsbara notutgåvor. Huvudman är Kungl. Musikaliska akademien i samarbete med Musik- och teaterbiblioteket och Svensk Musik.

Kungl. Musikaliska akademien grundades 1771 av Gustav III med ändamålet att främja tonkonsten och musiklivet i Sverige. Numera är akademien en fristående institution som förenar tradition med ett aktivt engagemang i dagens och morgondagens musikliv.

Swedish Musical Heritage and The Royal Swedish Academy of Music

The purpose of Swedish Musical Heritage is to make accessible forgotten treasures of Swedish music and make them a natural feature of the contemporary repertoire and musicology. This it does through editions of sheet music that is no longer protected by copyright, and texts about the composers and their works. This material is available in the project's online database, where the sheet music can be freely downloaded. The project is run under the auspices of the Royal Swedish Academy of Music in association with the Music and Theatre Library of Sweden and Svensk Musik.

The Royal Swedish Academy of Music was founded in 1771 by King Gustav III in order to promote the composition and performance of music in Sweden. Today, the academy is an autonomous institution that combines tradition with active engagement in the contemporary and future music scene.

www.levandemusikarv.se

Huvudredaktör/Editor-in-chief: Anders Wiklund
Textredaktör/Text editor: Erik Wallrup
Redaktör/Editor: Magnus Svensson

Levande Musikarv/Swedish Musical Heritage
Kungl. Musikaliska akademien/The Royal Swedish Academy of Music
Utgåva nr 1041–1048/Edition nos 1041–1048
2015
Notbild/Score: Public domain. Texter/Texts: © Levande Musikarv
ISMN 979-0-66166-238-9

Levande Musikarv finansieras med medel från/Published with financial support from Kungl. Musikaliska akademien, Kungl. Vitterhetsakademien, Marcus och Amalia Wallenbergs Stiftelse, Statens Musikverk, Riksbankens Jubileumsfond, Svenska Litteratursällskapet i Finland och Kulturdepartementet.
Samarbetspartners/Partners: Musik- och teaterbiblioteket, Svensk Musik och Sveriges Radio.

I dessa stycken har användandet af fraseringsbågar konsekvent undvikits. Alla förekommande bågar äro alltså (förutom bindetecken) artikulationsbågar – legato – resp. portato-bågar. Frasering antydes, där så erforderligt, efter Th. Wiehmayers mönster, genom streck (I) och halfstreck (ı). Det förra markerar tydlig frasskillnad (=„andhämtning") – det senare mindre markerad sådan, genom lämplig nyansering (), utan lyftning af handen.

K. H.

In diesen Stücken ist der Gebrauch von Phrasierungsbogen grundsätzlich vermieden worden. Alle hier vorkommenden Bogen sind also (außer Bindezeichen) Artikulationsbogen – Legato,– bezw. Portatobogen. Die Phrasierung wird, wo nötig, nach Th. Wiehmayers Beispiel, durch Striche (I) und Halbstriche (ı) angedeutet. Ersterer bezeichnet die deutlichere Trennung zweier Phrasen (Atempause), letzterer eine schwächere Trennung, durch geeignete Nuancierung (), ohne Abziehen der Hand.

K. H.

The use of phrasing slurs has been consistently avoided in these pieces. All slurs here used are also (except ties) articulation-slurs. The phrasing is, when necessary, indicated by the stroke (I) and by the half-stroke (ı). The former indicates the more marked separation of two phrases (corresponding to a singer's breathing-rest), the latter a less marked separation of the phrases, by appropriate dynamic means (), without drawing off the hand.

K. H.

I FOLKTON.

IM VOLKSTON. — SWEDISH FOLKTUNE.

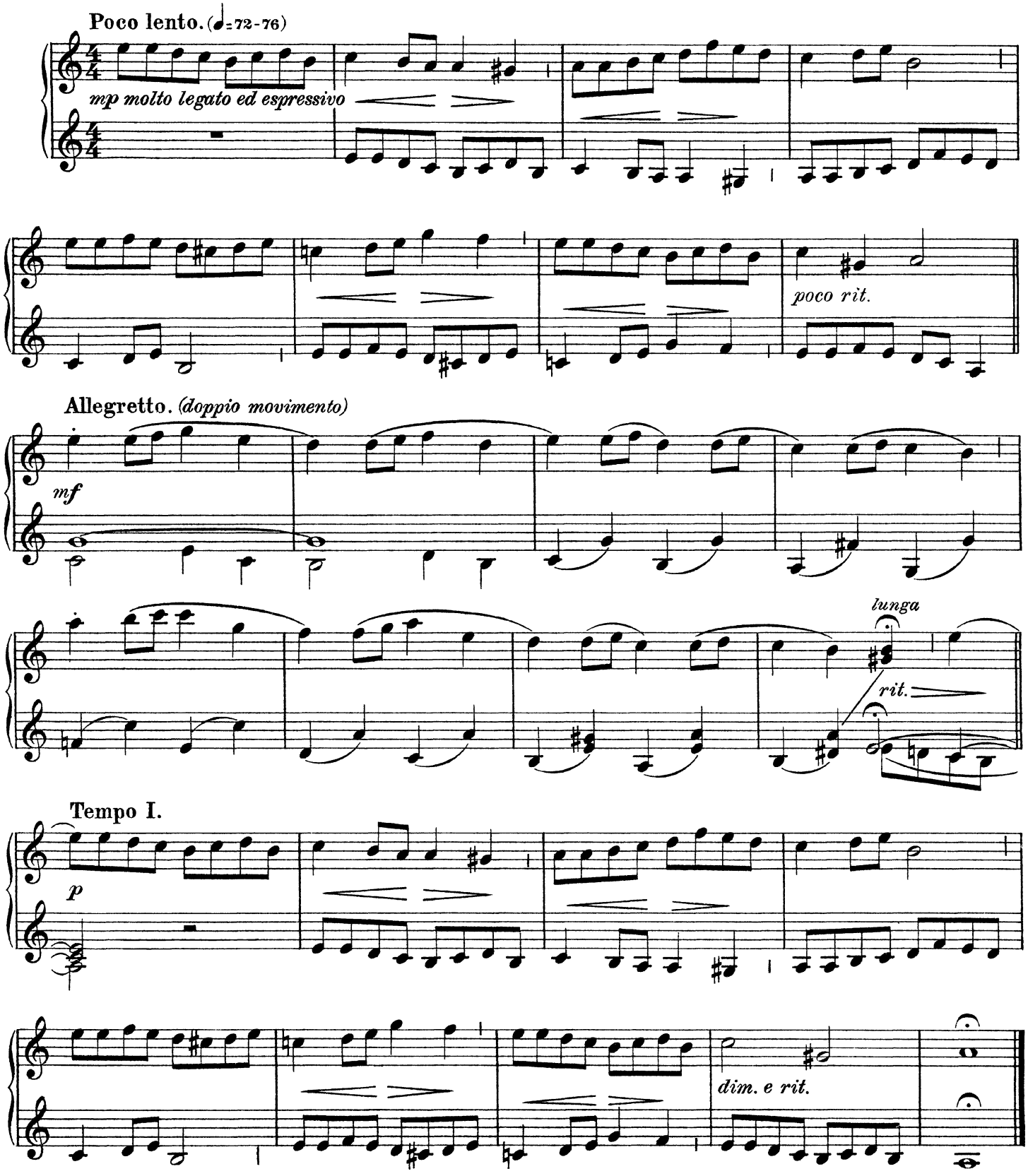

Swedish Musical Heritage, Kungl. Musikaliska akademien, Stockholm 2015. Public domain. www.levandemusikarv.se

PÅ SPARKSTÖTTING.

SCHLITTENFAHRT. — SLEDGING.

Allegro giocoso. (♩.= 76-80)

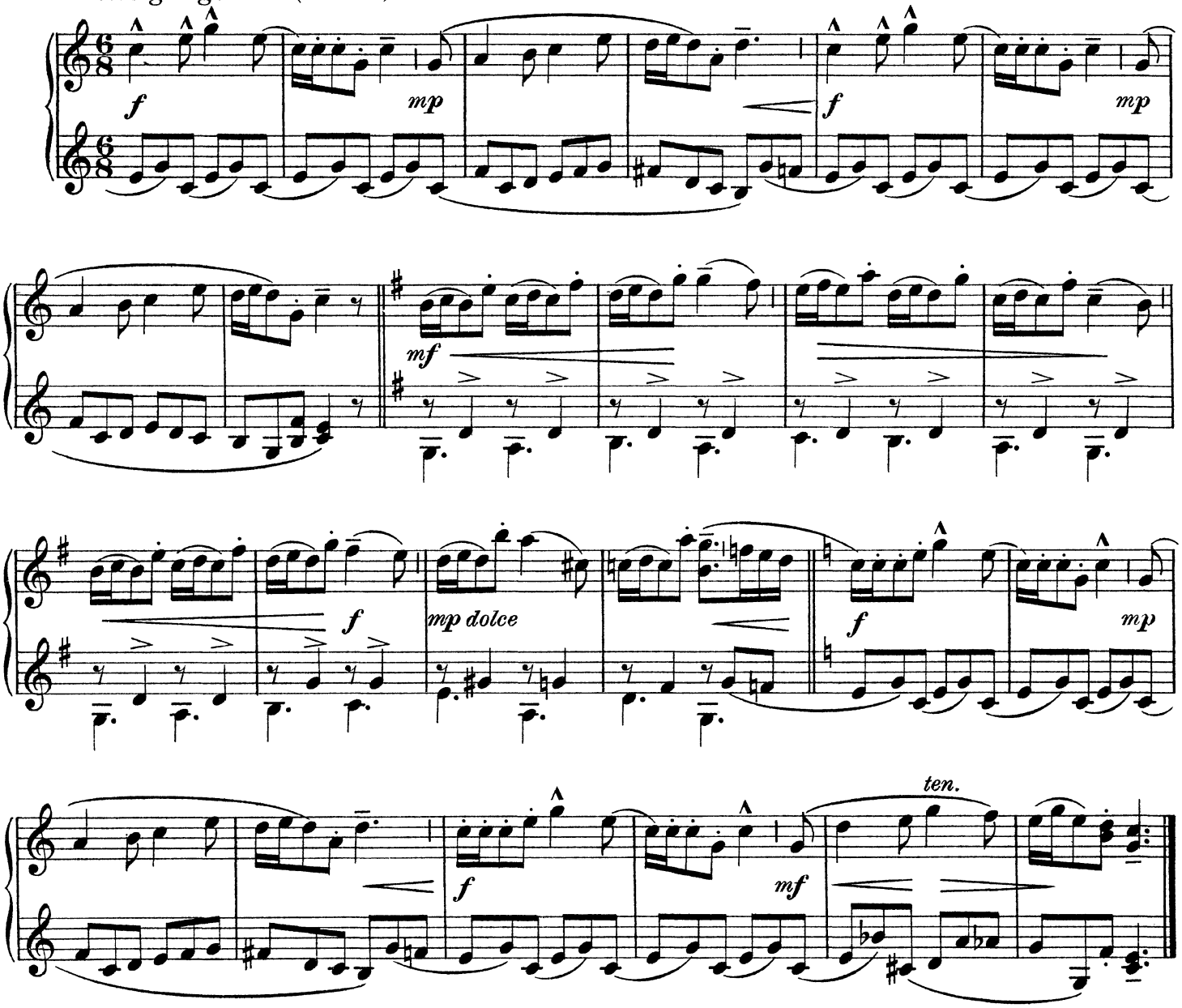

VAGGSÅNG.

WIEGENLIED. — LULLABY.

Andante tranquillo. (♩= 50)

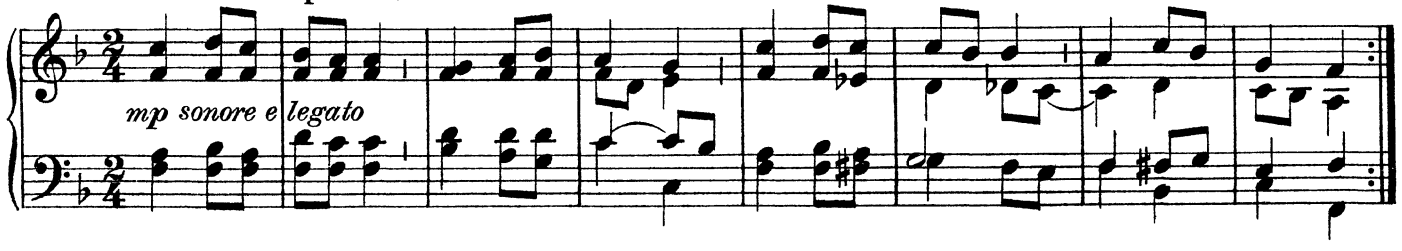

Swedish Musical Heritage, Kungl. Musikaliska akademien, Stockholm 2015. Public domain. www.levandemusikarv.se

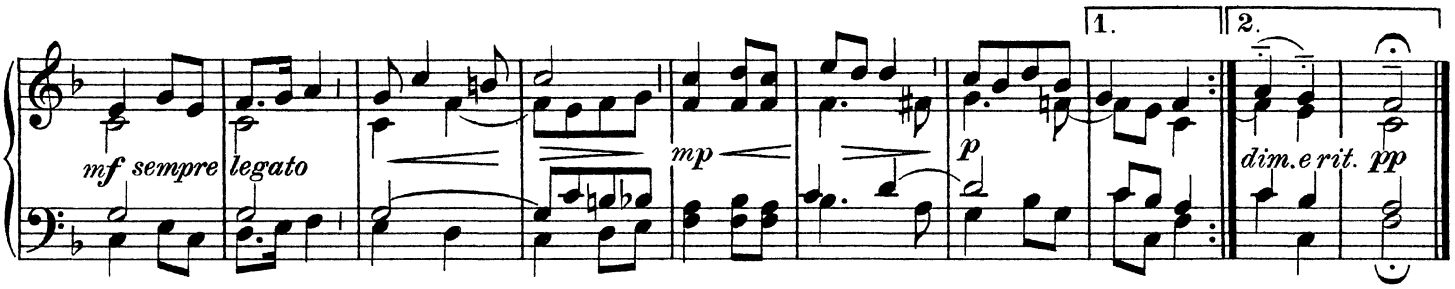

ZEPHYR.

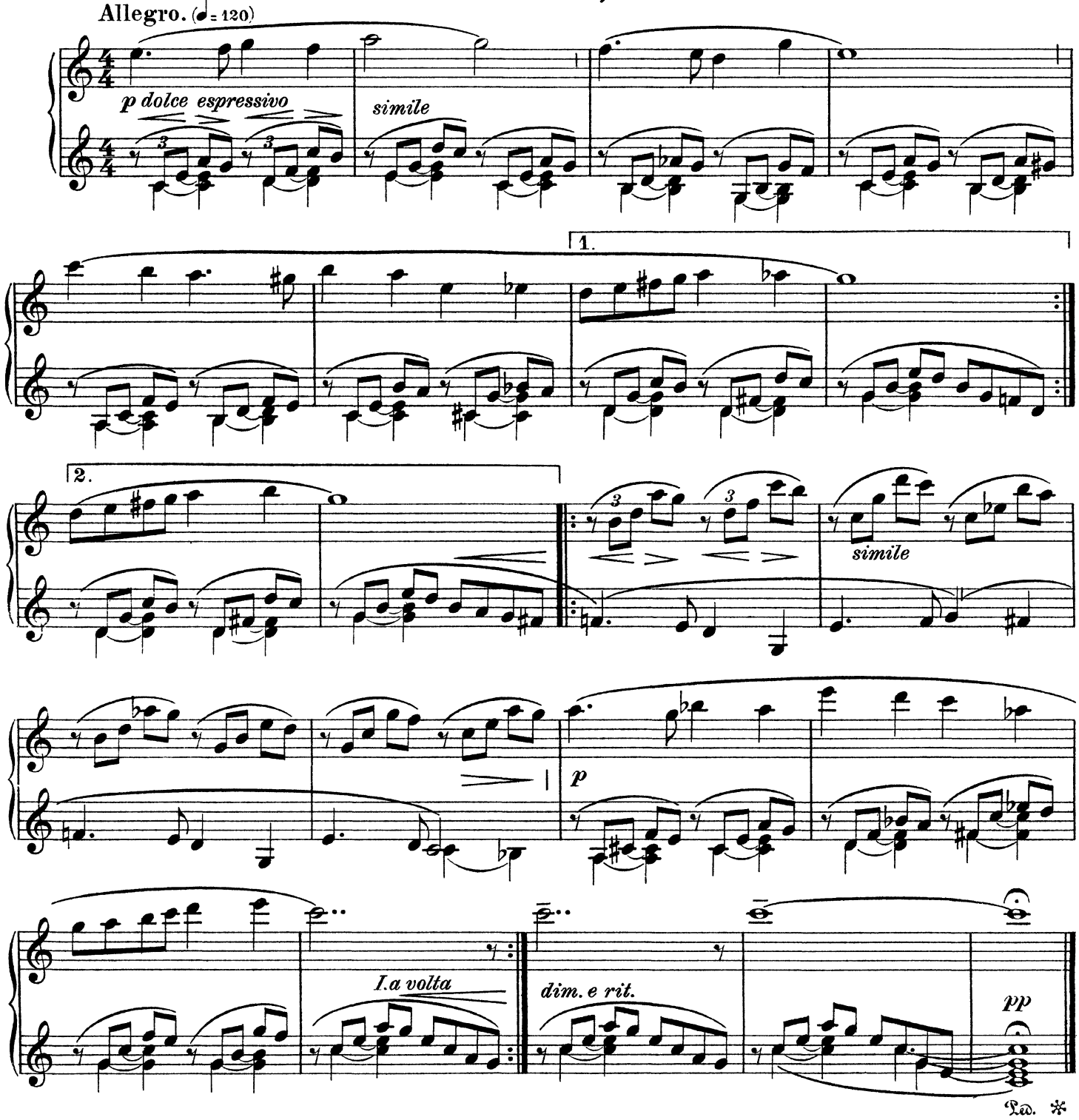

Swedish Musical Heritage, Kungl. Musikaliska akademien, Stockholm 2015. Public domain. www.levandemusikarv.se

DOCKORNAS VALS.

PUPPEN-WALZER. — DOLLY DANCING.

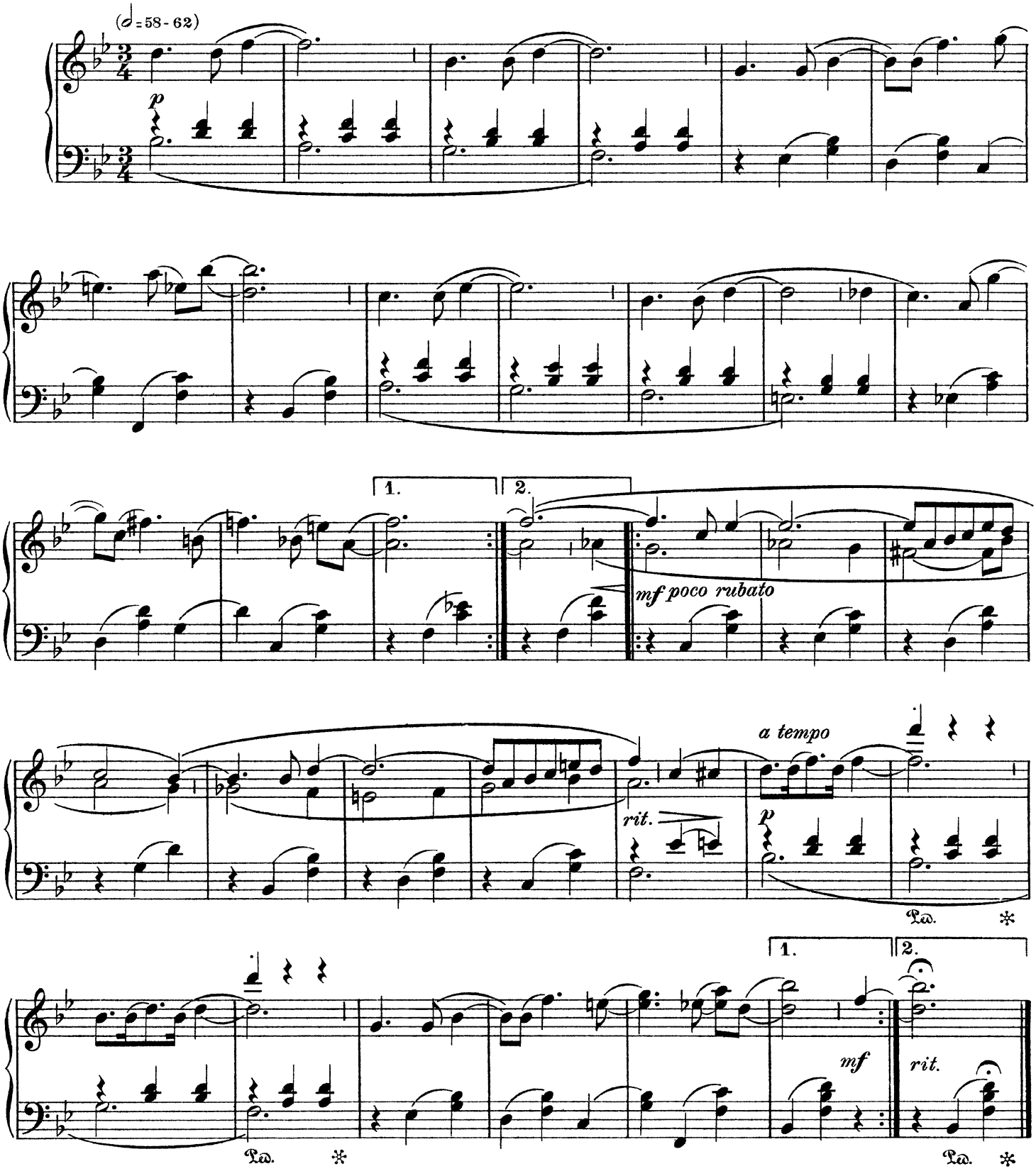

Swedish Musical Heritage, Kungl. Musikaliska akademien, Stockholm 2015. Public domain. www.levandemusikarv.se

PASTORALE

à la Musette.

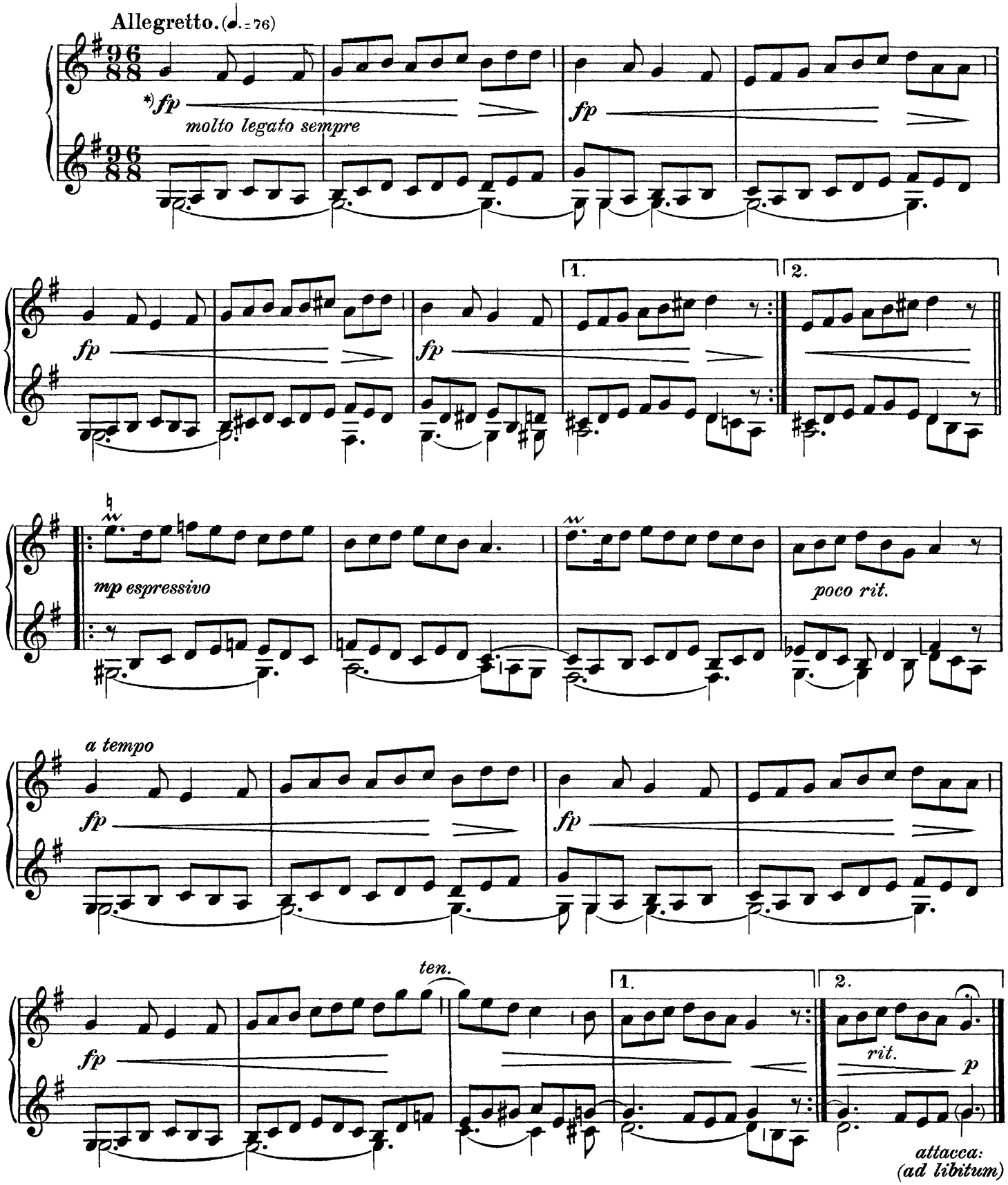

*) *fp*: här = mjuk accent.

Swedish Musical Heritage, Kungl. Musikaliska akademien, Stockholm 2015. Public domain. www.levandemusikarv.se

HERDEFLÖJT.

HIRTENFLÖTE. — PAN-PIPE.

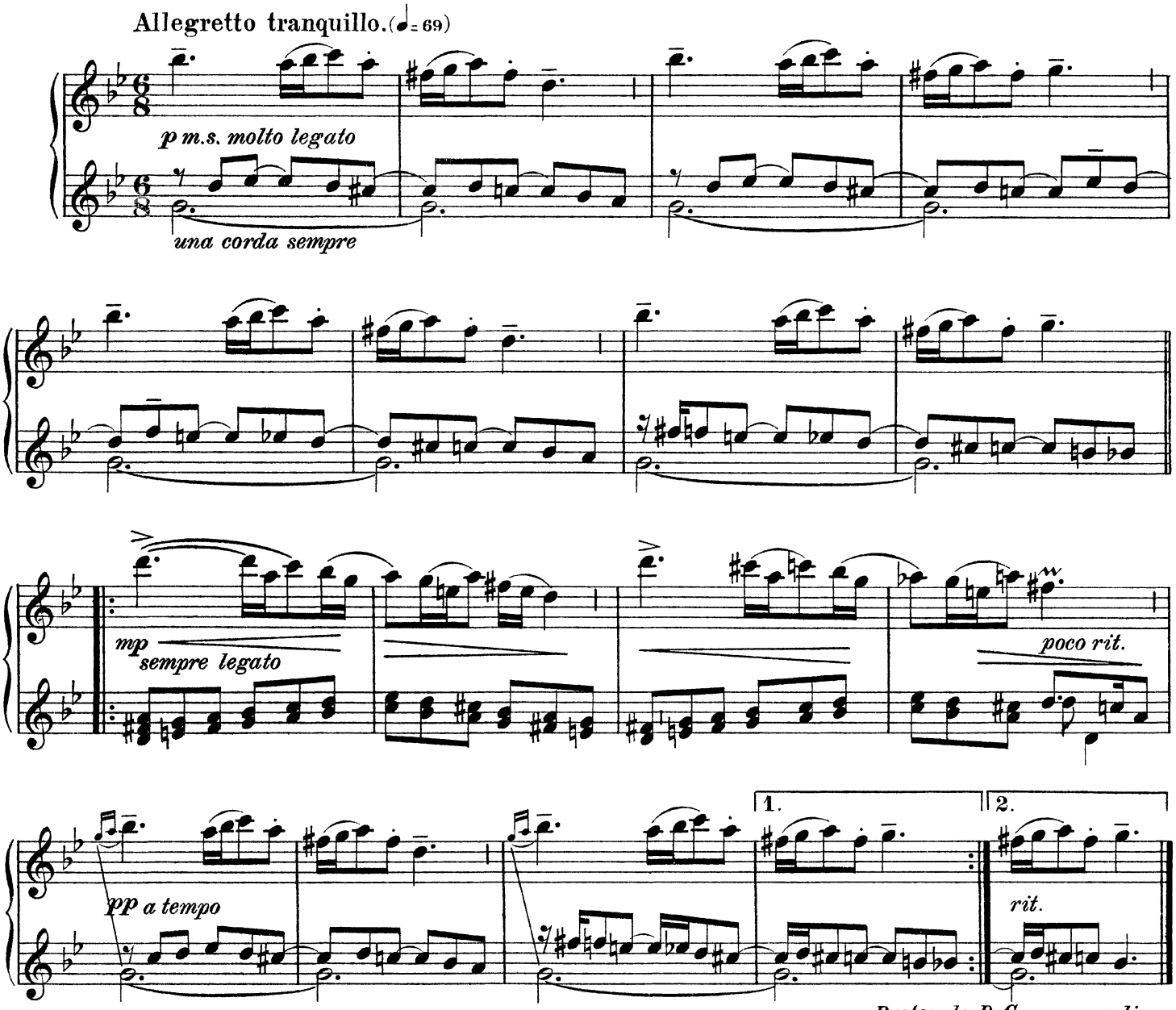

Pastorale D. C. senza replica (ad libitum).

TENNSOLDATERNAS MARSCH.

MARSCH DER ZINNSOLDATEN. — MARSCH OF THE WOODEN SOLDIER.

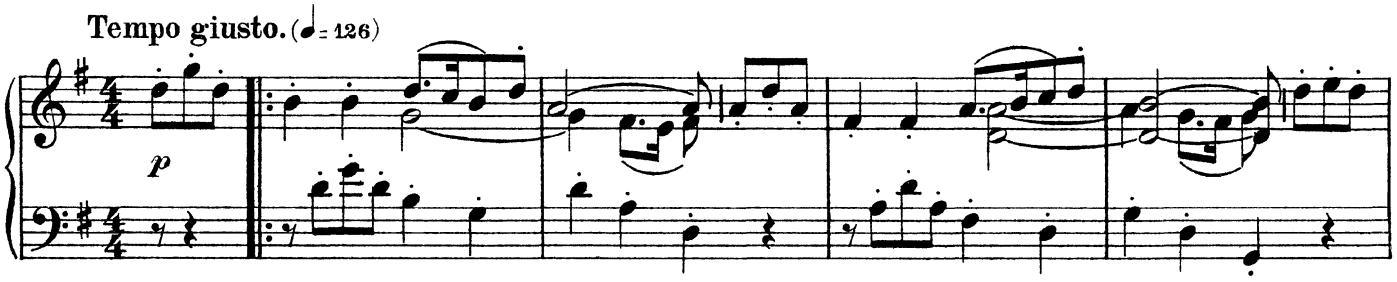

Swedish Musical Heritage, Kungl. Musikaliska akademien, Stockholm 2015. Public domain. www.levandemusikarv.se

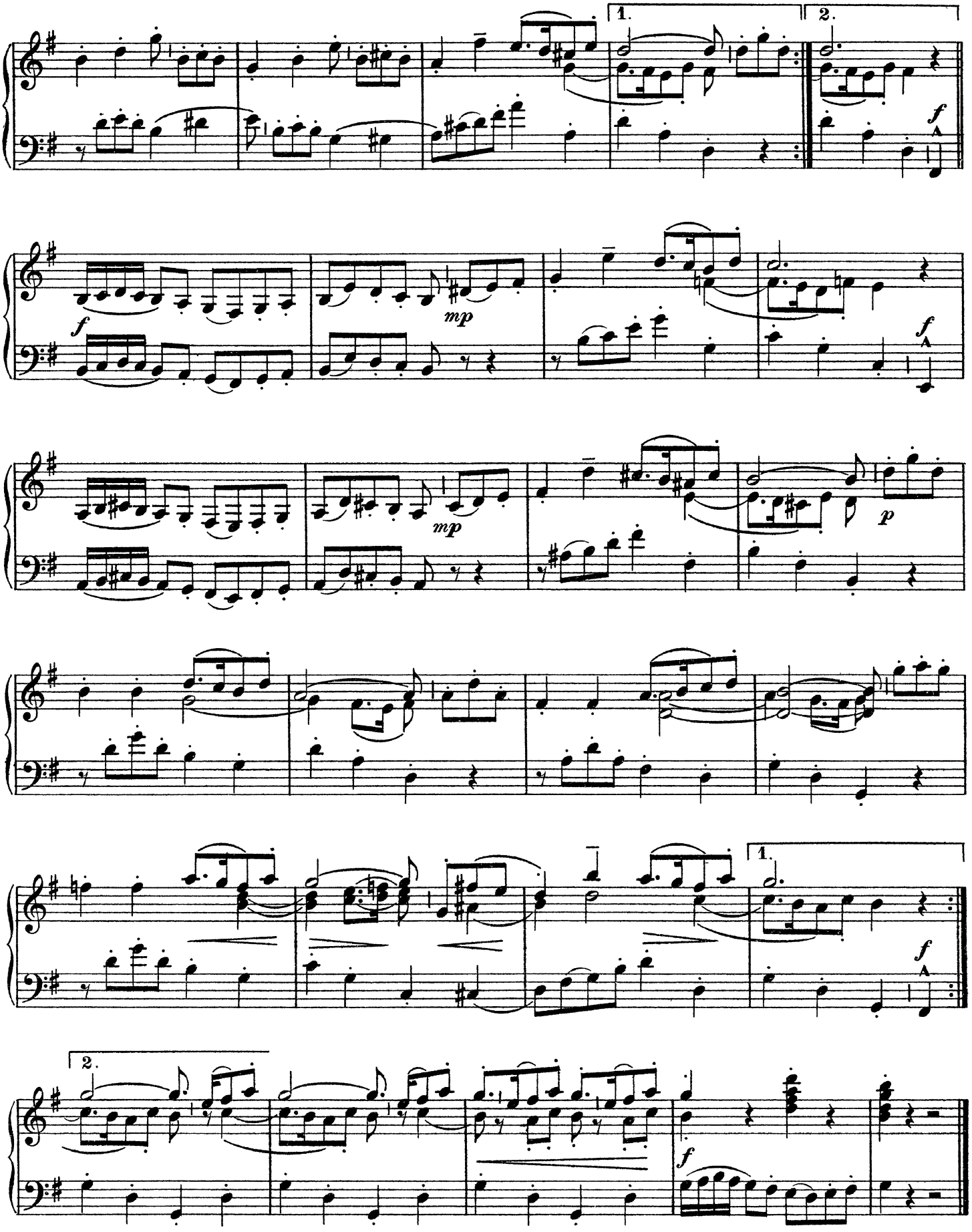
1.
2.
f
mp
f
mp
p
f
1.
f
2.
f

Knut Håkansson

Tonsättaren Knut Håkansson är svårfångad. Anti-romantiker men inspirerad av folkmusik. Och en kontrapunktens mästare.

Han föddes i Kinna i Västergötland 1887, men växte upp i Stockholm. Efter sin studentexamen studerade han filosofi och språk vid Uppsala universitet 1906–13. Samtidigt tog han lektioner i harmonilära för Aron Bergenson, komposition för Johan Lindegren och Ruben Liljefors samt piano för Knut Bäck. Han reste därefter utomlands – upprepade vistelser i Dresden, där han kom i kontakt med musikteoretikern Johannes Schreyer.

1915 flyttade Knut Håkansson tillbaka till sina hemtrakter för att slå sig ner i Rydboholm. Han var dirigent för Borås orkesterförening och lärare i musikteori vid Borås musikinstitut som han var medgrundare till. Han var en period musikkritiker i *Helsingborgs-Posten*, innan han 1928 efterträdde Julius Rabe som kritiker i *Göteborgs Handels- och Sjöfartstidning*. En njursjukdom satte under flera år ner hans krafter. Han avled 1929, endast 42 år gammal.

Knut Håkansson komponerade redan under sina studieår och fortsatte med sitt skapande parallellt med övriga sysslor. Han skrev för orkester (bl.a. baletten Mylitta), han komponerade kammarmusik (t.ex. *Tolv tvåstämmiga svenska inventioner*) och inte minst verk för sitt eget instrument, pianot. Hans körsånger har visat sig livskraftiga.

Hans musikaliska estetik var bara hans, en självständig hållning utanför alla skolbildningar. En tidig kontakt med folkmusiken lade grunden till Knut Håkanssons tonspråk som också präglas av hans djupa insikter i klassisk musikteori. Hans verk förenar därigenom på ett självständigt sätt folkmusikens lokalfärg med det centraleuropeiska musikarvet. Över hans musik finns en saklighet som visserligen låg i tiden, men som inte desto mindre var Knut Håkanssons egen inställning som både tonsättare och kritiker.

© *Gunnar Ternhag*

Om utgåvan

Levande Musikarvs emenderade utgåvor är redaktionellt genomsedda och korrigerade utgåvor av tidigare tryck med kommentarer rörande rättelser och ändringar införda i form av fotnoter. Justeringar av bågar, förtecken, accenter och artikulation som inte har medfört förändrad läsart har utförts utan kommentar.

Förlagan är utgiven av Elkan & Schildknecht, Stockholm, E.C. 495.

På omslaget står: ”Idyll och Elegi / Idyll und Elegi. Idyl and Elegy / Femton små karaktärstycken / för piano av / Knut Håkansson / Op. 20 / häfte 1 / I folkton / På sparkstöttning / Vaggsång / Zephyr / Dockornas vals / Pastorale à la Musette / Herdeflöjt / Tennsoldaternas marsch / Elkan & Schildknecht, Emil Carelius / K. Hov-Musikhandel / Stockholm.

Tillkomstår: 1924.

Knut Håkansson

The composer Knut Håkansson is hard to categorise – an anti-romantic yet inspired by folk music. And, he was a master at counterpoint.

He was born in Kinna in the region of Västergötland in 1887, but grew up in Stockholm. After completing his bachelor's degree, he studied philosophy and languages at the University of Uppsala from 1906 to 1913. At the same time his took classes in harmony from Aron Bergenson, composition with Johan Lindegren and Ruben Liljefors as well as piano under Knut Bäck. He then travelled abroad with repeated stays in Dresden where he came into contact with the music theorist Johannes Schreyer.

In 1915 Håkansson moved back to his homeland and settled in Rydboholm. He became the conductor for the Borås Orchestra Society and taught music theory at the Borås Music Institute, which he co-founded. For a time, he was a music critic for the newspaper *Helsingborgs-Posten*, before he succeeded Julius Rabe in 1928 as critic for *Göteborgs Handels- och Sjöfartstidning*. He lost his strength over several years as a result of a kidney illness and he died in 1929, at only 42 years old.

Knut Håkansson composed even during his student years and continued creating music in parallel with his other activities. He wrote for orchestra, including the ballet Mylitta, composed chamber music such as *Tolv tvåstämmiga svenska inventioner*, and not least of all for his own instrument, the piano. His songs for choir have shown themselves to be viable over time.

His musical aesthetic was his own – an independent position that stands outside of all musical teachings. An early contact with folk music laid the foundation for Knut Håkansson's musical style, which was also characterised by his deep insights into classical music theory. His works therefore combine, in an independent manner, the local colour of folk music with central European musical heritage. Throughout his music there is a straightforwardness which admittedly was typical of that time, but it was nevertheless also Knut Håkansson's own approach, both as a composer and a critic.

© *Gunnar Ternhag*
Transl. Jill Ann Johnson

About the edition

Levande Musikarv's (Swedish Musical Heritage's) emendated editions are editorially revised and corrected versions of previously printed material, with comments on the corrections and amendments inserted as footnotes. Adjustments to slurs, accidentals, accents and articulation marks that have not affected the reading have been made without comment.

Originally published by Elkan & Schildknecht, Stockholm, E.C. 495.

Text on the front page: "Idyll och Elegi / Idyll und Elegi. Idyl and Elegy / Femton små karaktärstycken / för piano av / Knut Håkansson / Op. 20 / häfte 1 / I folkton / På sparkstöttning / Vaggsång / Zephyr / Dockornas vals / Pastorale à la Musette / Herdeflöjt / Tennsoldaternas marsch / Elkan & Schildknecht, Emil Carelius / K. Hov-Musikhandel / Stockholm.

Year of composition: 1924.